

[Carl Petersen.]

Jeg har ingen indvendinger at gøre mod, at lovens § 5 udgår. Jeg finder det rimeligt, at det heri nævnte tilskud falder bort nu, da foreningerne har oparbejdet en så stor reservefond. Jeg har derimod lagt mærke til, at det udvalg, som behandlede det tilsvarende lovforslag i 1949, sluttede med i sin betænkning at udtale det ønskelige i, at bestemmelsen om, at staten skal deltage i et eventuelt tab på usolide lånere, bør udgå ved den kommende revision. Den kommende revision er altså den, loven nu bliver underkastet. Jeg vil gerne sige, at vi er villige til også at drøfte dette forhold i udvalget, når vi har fået set det materiale, der kan fortælle, hvilke tab foreningerne har haft i det sidste regnskabsår.

Til sidst vil jeg gerne rejse spørgsmålet, om det ikke er nødvendigt, at grænsebeløbet for, at loven kan anvendes: en jordværdi på 15 000 kr., ændres, saa det kommer til at svare til den gennemsnitlige forhøjelse af jordværdierne, som er foretaget ved den tiende vurdering. Hvis man ikke foretager noget her, vil det uden tvivl betyde, at en del jordbrugere glider ud, idet de ikke efter den nyansatte grundværdi fremefter kan benytte loven.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget; jeg mener dog, det er nødvendigt, at vi får en kort frist til udvalgsbehandling, så vi kan se på de enkelte spørgsmål, der måtte være anledning til at drøfte.

Foged: Også jeg vil gerne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse. Det, der særlig falder i øjnene i øjeblikket, er netop det, som er lovens formål: at hjælpe disse mindre jordbrugere til forskellige tekniske hjælpemidler. Det er uden tvivl således, at man ude i mange af disse landbrug slet ikke har de hjælpemidler, som ikke alene landbrugeren selv, men også hans familie absolut kunne ønske at have, for at arbejdet kan glide på bedst mulig måde. Jeg tænker her specielt på dette, at det er muligt gennem denne lov at få hjælp til indkøb af pumper, således at vandingsanlæg og den slags ting kan blive mere tidssvarende end en almindelig brønd, hvor det hele skal pumpes op ved håndkraft. Anskaffelse af malkemaskiner har jo heller ikke alene betydning for store brug. Hvor der kun er 5—6—7 køer, kunne en malkemaskine måske synes unødvendig, men alligevel ser man jo gang på gang, at netop

fordi der er en malkemaskine til rådighed, bliver arbejdet udført af børn, eventuelt af husmoderen, medens landbrugeren selv kan blive ved arbejdet i marken og derved opnå at få betydeligt mere arbejde udført på samme dag.

Jeg tror altså, at loven er af så stor betydning, at det vil være nødvendigt at udvide også mulighederne for anvendelsen af disse penge. Måske bør man også — som det blev sagt af den ærede foregående ordfører —, da der på grund af omvurdering bliver tale om en grundværdistigning, snakke om, hvorvidt den grundværdi, der er fastsat, nemlig 15 000 kr., i dag ikke er lige lovlig lav.

At lovens § 5 slettes, betyder jo en forenkling; der skulle derved på statens budget kunne spares 50 000 kr. til administration, og dette hilser vi naturligvis med glæde.

Også vi er villige til i et udvalg at behandle sagen, og vi håber, at vi i dette udvalg kan finde frem til et forslag, som alle partier kan samles om.

Clausen (Olufskjær): Jeg kan på mit partis vegne anbefale den foreslåede forhøjelse af beløbet fra 10 mill. kr. til 12 mill. kr. Loven har været til overordentlig stor gavn for jordbrugere og vil også fremefter blive af stor betydning. At man tager administrationsudgifterne ud af loven — jfr. lovens § 5, som nu foreslås ophævet —, anser jeg for naturligt. Dels fordi vi er inde i en spåretid, dels under henvisning til den store reservefond forekommer det mig naturligt, at man prøver på at indskrænke udgifterne så stærkt, man kan.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Aage Fogh: Det foreliggende lovforslag, der kun er på 2 paragraffer og 3 linier, kan ikke give anledning til megen diskussion. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til, nu da foreningerne har arbejdet i 10 år, at gøre opmærksom på, at resultatet til i dag vistnok er sådan, at man fra alle sider må erkende, at foreningerne må fortsætte ud i fremtiden. Der var måske adskillige tvivlere, da vi startede i 1939, men jeg tror, tvivlen blev bortvejret alene ved den kendsgerning, at det lykkedes foreningerne at oparbejde en reserve på $\frac{3}{4}$ mill. kr., der forhåbentlig inden udgangen af april i år vil komme op på ca. 1 mill. kr. I betragtning af den relativt gunstige økonomiske stilling, foreningerne har fået,